

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. IV. De Imperio Theodosij magni, & quomodo ab Ascholio
Thessalonicae Episcopo baptizatus est, & quid decreverit adversus eos qui
Nicaeni Concilij impugnabant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐς ὅσον παυλῖν ἢ μελετίου πρὸς βίω φειδῶσι
συγχωρεῖν ἢ θάξερ τελεθρήσαντο, τὸν ἕτε-
ρον μόνον τῶν ἐπισκοπῶν ἔχειν κτλ ταῦτα δ' ἐ-
δοθέντων τῶν ὄρκων, σχεδὸν τὸ πᾶν ὁμόνοιοι
πλήθους ὀλίγοι ἢ τῶν λεκίφερου ἐπιδιδέ-
ρατο, ὡς ὑπὸ ἕτεροδοξῶν μελέτιου χειροτον-
θῆναι ἐπεὶ ἢ τὰδε ὡς ἐγένοντο, μελετίου
μὲν ἦκεν εἰς κωνσταντινέπολιν ἠνία κτλ ἄλλοις
ἐπισκόποις κτλ ταυτὸ γρηγορίου, ἐδοξεν
ἀναγκαῖον εἶναι ἐκ τῆς ναζιανζῆ μεταθεῖναι
γρηγόριον, καὶ ἐπιτελεῖν αὐτῶν τὴν ἐνθάδε Β
ἐπισκοπῆν.

Aquamdiu Paulinus ac Meletius supersti-
tes essent: altero autem illorum mortuo,
passiuros se ut alter Episcopatum solus
obtineret. Igitur jurejurando in has con-
ditiones præstito, universa fere plebs ad
concordiam rediit. Pauci tamen ex Lu-
ciferianis adhuc dissidebant, propterea
quod Meletius ab hæreticis ordinatus
fuisset. Quibus ad hunc modum peractis
Meletius Constantinopolim profectus
est. Quo quidem tempore, aliis quoque
Episcopis ibi congregatis, opera pre-
tium visum est, ut Gregorius ab oppido
Nazianzo transferretur, ejulque urbis
Episcopatus ei regendus committere-
tur.

C A P. IV.

De Imperio Theodosij magni, & quomodo ab
Ascholio Thessalonice Episcopo baptizatus
est, & quid decreverit adversus eos qui Ni-
cæni Concilij fidem impugnabant.

Κεφ. δ'.

Πρὸς τὸν ἄρχιεπίσκοπον Θεοδοσίω τῷ μεγάλῳ, καὶ ἁγολίῳ Θεο-
δοσίω τῷ ἐπίσκοπον ἐπιμύθη βαπτισματὸς καὶ εἰς ἐργασίαι τοῖς
μὴ κτλ ἢ ὅσον ἐν νικαίᾳ συνόδῳ περι-
εῖται.

ΥΠὸ ἢ τέτον τὸν χρόνον, γραμανὸς μὲν
ἔτι τῶν πατρῶν ἐσπέρων γαλατῶν ὑπὸ
αλαμανῶν ταραπτομένων, ἔπῃ τὴν πα-
τρῶν ἀνέστρεψε μοῖραν ἦν αὐτῶν τε καὶ τῶν
ἀδελφῶν διοικεῖν κατέλιπεν. ἰλλυρείους καὶ τὰ
παρὰ ἡλίον ἀνίσχοντα τὸ δὲ χεῖρας Θεοδοσίω
ἐπιτελεῖν καὶ ὠρθετο ἢ καὶ γράμμι αὐτῶν
τὰ παρὰ τῆς Θεοδοσίω ἢ τὰ παρὰ ὁδοῦ
ἀμφὶ τὸν ἰσθμὸν βαρβάρους ἐπεὶ ἢ τῶν μὲν,
μάχη ἐπεκράτησε, ὁδοῦ δ' ἐ, φίλους ἔχειν ῥο-
μαίους ἀντιβόλῃνας, ὁμήρους λαβῶν, σπον-
δας ἐδέξατο, ἦκεν εἰς Θεσσαλονίκην νόσω
ἢ ἀπεπεσῶν ἐνταῦθα, μυσταγωγῆναι αὐ-
τὸν ἀγολίῳ τῷ ἢ ἡδὲ ἐπισκόπῳ, ἐπιμύθη, καὶ
ῥῶν ἔργον ἐκ παρῶν ἢ χριστιανίζων
κτλ τὸ δόγμα τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδῳ, ἡδὲ
τότε ἀγολίῳ ὡς ἐδοξάζοντι καὶ ἐργῶ ἀγα-
θῶ καὶ συλληθῶν, ὡς εἶπεν, παρὰ πᾶσαν
ἰερρωσύνης δρετῶν συλλεγαμένῳ ἡδὲ δὲ
καὶ ἰλλυρείοις ἀπασιν μὴ μεταχρῆσι τὸ δρεῖς
δόξης πωθανόμην ἢ πρὶ τῶν ἄλλων ἐθ-
νῶν, μέχει μὲν μακεδόνων ἐγνω τὰς ἐκκλη-
σίας ὁμοιοεῖν, ἢ πάντας ἐπίσης τῶν πατρῶν τὸν
Θεὸν λόγον καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα σέβειν ἐντεῦθεν
ἢ τὰ παρὰ ἐὼ σασιάζειν, ὡς καὶ ὁδοῦ λαὸς

SUB idem tempus, cum Alamanni
Screbris incursionibus Gallias infesta-
rent, Gratianus, ad Occiduas paterni
Imperii partes reversus est, quas ipse
sibi ac fratri regendas retinuerat, cum
Illyricum & Orientis partes Theodosio
tradidisset. Et ipse quidem, ex animi
sui sententia rem gessit adversus Ala-
mannos: Theodosius vero, bellum cum
Barbaris Istrum accolentibus non minus
feliciter confecit. Quorum alios cum
prælio devicisset; alios Romanorum
amicitiam postulantes, acceptis obsidi-
bus in frædus suscepisset, Thessalonicam
venit. Ibi in morbum delapsus, ab
Ascholio ejus urbis Episcopo rudimen-
tis fidei perceptis baptizatus, convaluit.
Nam cum majoribus ortus esset Chri-
stianis, qui Nicæne fidei doctrinam se-
quebantur, Ascholio valde tum dele-
ctatus est, quippe qui ejuldem senten-
tiæ esset: viro tum sermone, tum ope-
ribus eximio, & ut summatim dicam,
cunctis sacerdotalis officij dotibus exor-
nato. Delectatus est etiam Illyriis, eo
quod nullus eorum Ariani dogmatis
labe infectus esset. Percontatus autem
de reliquis Provinciis, comperit usque
ad Macedoniam quidem, omnes inter
se Ecclesias consentire, cunctosque Deū
Verbum & Spiritum Sanctum, ex æquo
cum Patre venerari. Abhinc vero,
reliquis Orientem versus Provincias
Uuuu ij

tumultuari, ita ut populi in varias sectas divisi essent, ac præcipue Constantinopoli. Cum igitur apud se reputasset, satius esset, ut suam de Divinitate sententiam ipse subditis suis palam prædicaret, ne vim inferre videretur, repente invitit quid colendum esset præcipiendo; Thesalonica positis, legem dedit ad populum urbis Constantinopolitanæ. Perpendebat enim animo, fore ut illinc tanquam ex arce totius Imperii, rescriptum suum reliquis quoque civitatibus brevi innotesceret. Significabat autem eo rescripto, velle se ut omnes subditi sui eam religionem sequerentur, quam Petrus Apostolorum princeps Romanis ab initio tradidisset; & quam eo tempore Damasus Romanæ urbis Episcopus, ac Petrus Alexandrinus fervarent. Utque eorum duntaxat Ecclesiam qui Divinam Trinitatem æquali honore colerent, Catholica nominaretur: qui verò aliter sentirent, hæretici dicerentur, infamesque essent, seque scirent supplicio afficiendos.

εις διαφορας αιρεσεις μεμεσειδω, και μαλιστα ανα τω κωνσταντινυπολιω λογισαμενω. η αμενον ειναι, προσαγορευσαι τω υπηκοοις ην εχει ωει το θειον δεξαν, ωτι μη βιαζεσθαι δοκειν απροον επισηθησθαι ωτι γνομω θρησκειν εν νομον εν θεοσαλονικω προσεφωνησε τω δημω κωνσταντινυπολιω στωειδε γδ ενθενδε, ως απο τω ακροπολεω της πασης υπηκοε, και ταις αλλαις πολεαι δηλω εσεσθαι εν ταχει των γραφων εδηλε η δια ταυτης, βελεσθαι παντας οδω δεχομενους θρησκειν, ως δε δεχθησθαι μαίοις παριδωκε Πετερω ο κορυβατω των αποστολων εφυλακων η τότε δαμασω ο ομμουσ επσκοπω, και Πετερω ο αλεξανδρειω μονων τε των ισοπμων περιαδα θειαν θρησκουσιων, καθολικην την εκκλησιαν ονομαζεσθαι οδω η ωσα ταυτα δοξαζοντασ, απηλικεσ προσαγορευεσθαι, η ατιμωσ ειναι, και τιμωριαν προσδεχεσθαι.

CAPUT V.

De Gregorio Theologo: utque Theodosius Ecclesias ei tradidit: Demophilo, una cum iis qui consubstantialem Patri Filium negabant, exturbato.

HAc constitutione promulgata, haud multo post venit Constantinopolim. Porto ea tempestate Ariani adhuc Ecclesiis potiebantur, quibus præerat Demophilus. Gregorius vero Nazianzenus, iis præsidebat qui Trinitatem consubstantialem profitebantur. Hic in exigua quadam domo, quæ per quosdam ejusdem fidei homines, tum ipsi, tum iis qui eandem religionem sequebantur, in Ecclesiæ speciem commutata fuerat, collectas agebat. Sequenti vero tempore, præ cæteris regni urbis Ecclesiis illustris hæc fuit, & nunc quoque est: non solum ob structuræ elegantiam atque amplitudinem, verum etiam ob assiduas quæ ex divini numinis præsentia illic percipiuntur utilitates. Etenim divina vis, tam vigilantibus, quam in somnis, manifestam ibi se exhibens, multis sæpenumero qui vel morbo, vel diversis casibus premebantur, suppetias tulit. Creditur autem hæc

Κεφ. ε.
Περί γρηγορίου τῆς θεολογίας, καὶ ὅτι ἀπέστειλε τὰς ἐκκλησίας αὐτῷ δίδωκε θεοδόσιον, ἡξιλιάσας δημόφιλον, καὶ τοὺς μὴ μνημονίων τῶν πατρῶν δοξαζόντων τὸν υἱόν.

TΑΥΤΑ νομοθέησας, & πολλὰ ὕστερον ἤκεν εἰς κωνσταντινυπολιω ἐκεῖτον η τῶν ἐκκλησιῶν ἐπι, οἱ τὰ δεξιὰ φρονεῖτες ὠνήγειτο δημόφιλω γρηγοριω η οδω ναζιανζω, προϊσαλο τῶν ὁμοουσιων περιαδα δοξαζοντων ἐκκλησιαζε η εν οικισκω μικρω, παρ ὁμοδόξων αὐτῶ τε και τῶν ὁμοίως θρησκειντων εἰς ευκλήριον οἶκον καὶ σκευασθέντι μὲ η ταυτα ωειφανησ τῶ εν τῆ πόλει νεωσ γέγονεν οδω, και ἐπι, ὁ μόνον οἰκοδομημάτων καλλια τε η μεγαλειαι ἀλλὰ και ἐναργῶν θεοφανειῶν ὡφελείας προφανομενη γδ ενθαδε θεια δυναμι, ὑπαρ τε και εν ονειρασι, πολλοισ πολλακις νόοισ και ωειπετειαισ περαγματων καμνησων ἐπήμωσ πεπίσθη η ταυτων